

2000-04-18

231-11096-97

Skötselplan för naturreservatet Vintermossen i Vetlanda kommun

Data

Naturreservatet omfattar c:a 70 ha varav c:a 10 ha är tallskogsbevuxen myr och c:a 60 ha är naturskogsartad barrskog.

Kartan i bilaga 1 till beslutet om bildandet av naturreservatet Vintermossen den 18 april 2000 ska utgöra karta också till denna skötselplan.

Syftet med reservat och skötselplan

Syftet med denna skötselplan är att bevara den naturskogsartade barrblandskogen orörd och ostörd för fri utveckling.

Syftet med skötselplanen är att skapa förutsättningar för att syftet med naturreservatet kan uppnås. Som skötselmål anges därför att minst 30 döda träd, både stående och liggande, skall finnas per hektar inom slumpvis utlagda provytor vid uppföljning av skyddet av området år 2010.

Naturförhållanden och inventeringar

Skogsområdet ligger i Bäckaby socken, några mil söder om Vetlanda i, naturgeografisk region 13, sydsvenska höglandets centrala och östra delar. Den är belägen i mitten av ett större sammanhängande skogsområde, i en bred dalgång som sträcker sig från NNV mot SSO. Reservatet gränsar i norr till Södrasjön, ett av Mörrumsåns biflöden, i väster bildar en brant naturlig gräns. I söder avgränsas reservatet delvis av en mindre bäck och en bestandsgräns mot ett litet hygge. I sydost går gränsen längs en brant, därefter norrut längs fastighetsgränsen och upp mot Södrasjön går gränsen i väster väggkant vid skogsbilvägen på fastigheten Höreda 2:15.

Naturreservatet omfattar två naturtyper som enligt Naturvårdsverkets klassificering i boken "Svenska naturtyper i det europeiska nätverket Natura 2000" (1997) beskrivs som *västlig taiga*, (9010) och *skogbevuxen myr*, 91D0. Det kuperade landskapet och den blockrika terrängen sätter sin prägel på skogen, gör den svårframkomlig och ger den sin vildmarkskaraktär. Skogen i naturreservatet utgörs av naturskog av gran med inslag av mycket gammal tall, särskilt på hållmarker, och av lövträdslag som asp, björk och al. Barrskogen är luckig och olikåldrig med torrakor, vindfällan och lågor. Några grova tallar bär spår av tidigare skogsbrand. Största delen av området har under detta sekel i mycket liten omfattning berörts av skogsbruk. Ett par mindre hyggen har tagits upp under 60- och 70-talet och stubbar från gallringar gjorda på 40- talet kan spåras. Ett fåtal vindfällan har tillvaratagits. Skogsbilvägar ansluter till området både i väster och öster.

Vintermossen som gett området dess namn är en nästan helt tallskogsbevuxen högmossa i områdets centrala del. Vintermossen avvattnas genom ett kärrdråg i

norr och genom igengångna tidigare diken i söder. Mossens fältskikt domineras av frisk ristyp med rikt inslag av vitmossor.

I kärlväxtfloran finns dvärghäxört, skärmstarr, trolldruva, vätteros och missne. Ett flertal hänsynskrävande och hotade arter särskilt bland lavarna har påträffats.

Dessa arter indikerar lång skoglig kontinuitet. Se vidare beskrivningen i beslutet och inventeringsuppgifter i akten från skogsvårdsstyrelsen och från biologen Thomas Fasth.

Jakt

Jakten är inte begränsad i naturreservatet. Ett jakttorn finns i området. Detta skall underhållas och skötas av jakträttsinnehavaren.

Anordningar för friluftslivet

Parkeringsplats anordnas vid Nabbens ungdomsgård vid Södrasjöns västra strand. Tillgängligheten bestäms av befintliga men omarkerade stigar.

Informationstavla sätts upp vid parkeringsplatsen. Folder skall tas fram.

I övrigt bedöms inga andra anordningar för friluftslivet vara aktuellt. Om besöksfrekvensen blir så hög att känsliga delar av reservatet visar slitageskador skall reservatsförvaltaren märka ut stigar för att kanalisera besökarna.

Tillsyn

Tillsyn sker genom naturvårdsförvaltarens försorg.

Dokumentation

Naturvårdsförvaltaren skall notera eventuellt slitage.

En inventering av naturvärdena vad avser framförallt kryptogamer och fåglar i hela naturreservatet skall utföras före år 2005. Syftet skall vara dels att sammanställa områdets naturvärden för information till besökande, dels att använda dokumentationen för utvärdering av områdesskyddet i miljöövervakningssyfte och för långsiktig övervakning av biologisk mångfald.

Finansiering av naturvårdsförvaltningen

Staten bekostar naturvårdsförvaltningen, t ex åtgärder som gränsmarkering, tillsyn och information.